

Matkorgar som skänker hopp

Läs mer →

Insamlingsstiftelsen

Insamlingsstiftelsen Hopp för Honduras barn stöder ett mångårigt hjälparbete bland nödlidande barn i Honduras. Stommen i projektet är faddrarnas ekonomiska bidrag och engagemang. Länsstyrelsen i Linköping är stiftelsens tillsynsmyndighet och granskar varje år de ekonomiska redovisningarna samt att stiftelsens stadgar efterlevs.

Verksamheten

Arbetet i Honduras har utvecklats till flera delprojekt, däribland

barnbyn Renacer, skolkomplex med klasser från förskola till och med årskurs 6, förskola i Corozal, fritidshem i Rincon samt daghem och förskola i Suyapa, mödraprojekt i Debora, förtroendebanken, detta också i Suyapa, projekt att samla före detta Renacer studenter.

På plats i Honduras

Elisabeth Johansson har arbetat som hjälparbetare i Honduras sedan mer än 40 år och är Hopp för Honduras representant på plats. Elisabeth är initiativtagare och har en övergripande funktion samt ansvar för barnprojektet.

Att bli fadder

Att vara fadder innebär att månatligt ge ett valfritt ekonomiskt bidrag till vår fadderverksamhet. Ditt fadderbidrag används kollektivt för att fördelas mellan stiftelsens olika verksamheter. Anmälan skickas via brev eller e-post.

Nyhetsbrevet

Nyhetsbrevet Hopp för Honduras barn kommer ut fyra gånger per år. Det distribueras fritt till alla registrerade faddrar.
Redaktör: Louice Almquist.
Layout: Ninna Ekstrand.
Ansvarig utgivare: Annica Almqvist.

HOPP FÖR HONDURAS BARN

Smedjegatan 3, 562 42 Taberg
Tfn: 036-652 30
info@hoppforhondurasbarn.se

Plusgiro: 57 75 17-6
Swish: 123 470 16 37

—> *Matkorgarna innehåller honduranska basmatvaror och i vissa fall även ett basutbud av rengöringsprodukter. Tanken var att dela ut maten i en plastbalja för att den skulle kunna användas till bland annat disk och tvätt. Men behovet var stort och för att kunna hjälpa så många som möjligt valdes baljan bort i vissa områden för att få ett billigare paket. På så sätt kunde vi hjälpa fler.*

Den ansvarige för varje projekt besökte familjerna för att få en uppfattning om deras levnadssituation och därefter överlämnades en matkorg till de familjer som var i störst behov av hjälp.

Familjerna är direkt påverkade av pandemin och/eller de två orkanerna ETA och IOTA som drabbade främst den norra kusten. Hittills har vi haft utdelning i två omgångar och totalt har 190 matkorgar delats ut varav 28 familjer fick en vid båda tillfällena då de drabbats av långvarig

arbetslöshet. De allra flesta tillhör något av våra projekt men vi har även hjälpt andra i områdena runt omkring som drabbats hårt och behövt hjälp. Ett av de största problemen är arbetslösheten som drabbat människor i alla samhällsklasser, rika såsom fattiga, även om det tar hårdast på de som redan lever i fattigdom. Här får ni nu möta några av de familjer som fick ta emot en matkorg. Det är familjer som kämpar med allt de har för att få en någorlunda dräglig vardag.

Familjen Rodriguez är en stor familj. Mamma och pappa med tre barn och en tonåring och hennes lilla dotter. Men inkomsten är knapp och vardagen är hård. Endast mamman lyckas skrapa ihop några små slantar via tortillaförsäljning och hela dagarna går till detta. Mannen är arbetslös och har varit det en längre tid. Han jobbar egentligen som snickarassistent men på grund av pandemin står alla arbeten stilla så han kan inte försörja sin familj. Barnen har det tufft. Det finns knappt ingen tillgång till internet i området så det blir oerhört svårt för dem att följa med i skolan. Alla hårt förvärvade slantar går till att köpa internet för att barnen ska kunna skicka in sina läxor. Vi hjälper dem så mycket vi kan.

Familjen Martinez består av mamma, pappa och tre barn. Innan pandemin hade mamman en inkomst genom att sälja katalogprodukter. Men på grund av pandemin kan hon inte gå hem till folk. Hon måste vara hemma och ta hand om sina barn eftersom skolan är stängd. Den lilla inkomst de har kommer från mannen som arbetar som snickarassistent. Men han har inget fast jobb och jobben är få på grund av pandemin. Tvillingpojken, som verkligen vill studera, kan inte längre följa med i skolan som de önskar eftersom familjen inte har råd att köpa tillräckligt med internet. Man ska inte behöva välja mellan mat och utbildning, men det måste de, och pojkarna känner inte längre samma glädje.

Familjen Romero Flores är en familj med fyra barn. Äldsta sonen är bara 14 år gammal men tvingas ta ansvar genom att ta hand om sina yngre syskon på dagarna eftersom mamman måste gå ut och sälja tortilla. Hon kommer inte hem förrän sent på eftermiddagen. Pappan är ute hela dagarna för att leta efter mindre diversearbeten för att kunna komma hem med något litet att dela med sina hungriga barn. Barnen går inte i skolan eftersom de inte har råd med internet och inte heller har de någon telefon för att kunna ta del av det material de behöver för skolan. De har det svårt och barnen har nu blivit inbjudna att delta i vårt nya matprojekt.

Familjen Gomez består av mamma, pappa och två barn. Pappan kämpar hårt i sitt jobb som byggarbetarassistent men jobben är få och oron stor, han vet inte hur inkomsten kommer se ut varken på lång eller kort sikt. Mamman står utan jobb. Innan pandemin gick hon varje dag runt med sin korg och sålde färsk frukt men när viruset slog till så försvann den möjligheten. Nu står familjen nästan helt utan inkomst och självklart finns barnen nu med i vårt nya matprogram.

Familjen Martinez har det inte heller lätt. Mannen är nu 77 år gammal och fick tyvärr covid-19 i november. Det var allvarligt och han låg för döden men kämpade sig kvar. Nu lider han av sviterna av långtidscovid och är ännu mycket svag. Han bor tillsammans med tre andra vuxna och fyra barn. Men det är bara en av dem som har arbete på ett sågverk. En inkomst på åtta personer är ohållbart och den unga kvinnan och hennes dotter är svårt undernärda. Som tur är har barnen kommit i kontakt med oss via vårt matprogram och vi gör vårt yttersta för att göra deras tillvaro bara lite mer ljus.

I Familjen Perez Ruiz hade mannen innan pandemin jobb och en stadig inkomst. Men som för så många andra blev han av med sitt jobb. Stressen är stor och de kämpar nu med näbbar och klor för att få vardagen att gå ihop. Mamman tillbringar dagarna med att göra tortillas som deras barnbarn går runt och säljer. Men för att kunna göra dem så måste mannen spendera hela dagarna med att leta efter ved till elden för tortillastillverkningen. Dessutom så lider mamman av dålig hälsa, men trots det så kämpar hon med allt hon har för att se till att familjen skall överleva.

Mannen i **familjen don José Elvir** har lidit ett svårt och hemskt öde. Han blev brutalt utsatt för ett rånöverfall och skadades svårt. Hans höft blev bruten och rörelsen blev begränsad, och kvar finns också rädslan. Det finns inga möjligheter för honom att försörja sin familj som nu står helt utan inkomst. Situationen är ohållbar och därför har de fått lite extra hjälp vid flera tillfällen då det känns allt mer hopplöst för familjen don José Elvir.

*Text: Alexander Wiberg
Foto: Programas Infantiles*

NÄSTA NYHETSREVEJ:

Pandemin har gjort att mycket i världen har fått ställas in men i våra projekt har vi istället valt att ställa om. Våra verksamheter har anpassats för att kunna möta de behov som finns idag. I nästa brev får ni läsa om ett nytt matprojekt som startats i Suyapa. Mor och dotter bär på samma kärlek för Honduras barn och att finnas närvarande mitt ibland dem.

SISTA ORDET...

Kära faddrar!

Jag har precis kommit in efter att ha druckit en kopp kaffe ute i min trädgård tillsammans med Signe. Tänk att jag kan få njuta av Signes sällskap och en härlig trädgård i lugn och ro när det på andra sidan min mur pågår en helt annan verklighet, nästan ofattbar verklighet.

Det är nu ett år sedan covid-19 blev ett faktum i vårt land. Ingen trodde då att vi det skulle pågå så länge. Tyvärr lider vi fortfarande av alla drastiska förändringar som skedde till följd av restriktioner för att minska smittspridningen i landet. Det som smärtar mest är att se alla dessa skolbarn, som inte har tillgång till internet, hur dom kommer efter i undervisningen. Vi önskar att vi kunde göra mer för våra skolbarn som inte har internet så de kan delta tillsammans med alla andra, men ekonomin tillåter inte. Lärarna kommer till skolan måndag-torsdag och då kan eleverna komma och få hjälp med sina läxor. Ingen vet fortfarande hur länge skolorna ska vara stängda. Detta verkar vara samma situation i hela Latinamerika. När skolan är öppen kommer eleverna i smågrupper endast några timmar. Detta är ju inte detsamma som normalt, men naturligtvis en glädje för barnen att få ha kommit tillbaks till sin skola och kompisar.

Pandemin har ju som förståeligt påverkat våra projekt i allra högsta grad men på lite olika sätt. Eftersom Renacer är barnens hem så har det aldrig blivit stängt utan fortsatt som vanligt. Där har barnen i alla fall varandra och de kan hjälpas åt med de skoluppgifter de får.

Daghemmet har för ett tag sedan börjat samla barn som bor i ett av de fattigare områdena och delar ut mat

tre gånger i veckan. Vi har inte tillåtelse att arbeta som tidigare med daghemmet, men under tiden måste vi ju söka nya vägar för att nå ut till de barnen som bäst behöver en tallrik mat.

Corozal har nu kunnat starta upp sin förskola med alla de försiktighetsåtgärder som hälsovårdsnämnden har bestämt. Alla barnen längtar efter att få komma tillbaka till skolan och kompisarna varje dag.

I Rincon arbetar man också annorlunda. Eftersom barnen i vanliga fall kommer till oss efter att de har varit i skolan och skolan nu är stängd kommer de inte förbi oss på eftermiddagarna. Numera delas matkorgar ut till barnens familjer och på så sätt har vi fortfarande kontakt med de barn som vi arbetar med.

Trots alla svårigheter så har Programas Infantiles inte stannat upp, utan vi söker nya vägar för att kunna nå ut till de värst drabbade. Idag är ju situationen i landet svårare än någonsin på grund av pandemin. Arbetslösheten var stor tidigare, men nu givetvis större, vilket gjort att behoven är större av din och min hjälp. Vi är så tacksamma för den extra hjälp som ni har samlat in. Det har varit och är en stor glädje att få vara med om att dela ut dessa matkorgar till de familjer som inte har någon fast inkomst. Det är alltid större glädje att ge än att få.

Ifrån alla tacksamma barn och deras familjer vill jag att ni motar en stor famn full med sol och värme och vi hoppas på ett fint nytt år tillsammans. Gud har inte förändrats och vi ser Hans trofasthet i vårt arbete.

/Elisabeth

Stort tack!
-för ditt stöd till
Hopp för Honduras barn

Ge din gåva via Swish 123 470 16 37
eller PlusGiro: 57 75 17-6
Följ oss gärna på
www.hoppforhondurasbarn.se
och på
facebook.com/Hondurasfriends

